

### [Justitsministeren.]

Den ærede Ordfører Hr. J. S. Foget, der i øvrigt var overmaade venlig indstillet over for disse Lovforslag, kritiserede § 31, Stk. 1. Der staar der, at saafremt Moderen i det Tilfælde, at der er flere bidragspligtige, indgaar Ægteskab med en af dem og Barnet medtages til Forsørgelse i det fælles Hjem, ophæves Mandens Pligt til at svare Bidrag — hvad der jo er selvfølgelig —, og saa staar der: „Den de øvrige bidragspligtige paahvilende Bidragspligt bestaar vedblivende, men der kan ikke udbetales Moderen eller den, der skal varetage Barnets Tarv, nogen Del af de indgaaede Bidrag“.

Det var denne Bestemmelse, forstod jeg, det ærede Medlem kritiserede. Jeg ser ikke, at det er med Rette; thi hvorfor i al Verden skal — efter den principielle Opfattelse, jeg har — den i Forhold til de andre tilfældige Omstændighed, at den ene af dem mere vedvarende falder for Moderen, altsaa gifter sig med hende, bevirke, at deres Bidragspligt skal lattes, bortset fra et enkelt Tilfælde, der netop er omtalt i Paragraffens Stk. 2, som jeg haaber det ærede Medlem er naaet til? I Stk. 2 staar der: „Hvis Manden i Medfør af § 5, Stk. 2, i Lov af Dags Dato om Ægtebørn anerkender Barnet som sit, bortfalder den samtlige bidragspligtige paahvilende Bidragspligt.“ Her er jeg for en Gangs Skyld Tilhænger af Logikken; jeg synes, dette er logisk.

Den ærede Ordfører Hr. J. S. Foget glemte vist et Øjeblik, at det er længe siden, jeg har været Socialminister, idet han nærmere drøftede Spørgsmaalet om Medhjælp paa Børnehjem. Jeg kunde være fristet til at gøre nogle Bemærkninger i den Retning, nu skal jeg nøjes med at henvende den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa disse Udtalelser.

Endelig fremsatte det ærede Medlem et revolutionært Krav, idet han snarest vilde have Forslag frem, der fremmede den seksuale Oplysning. Jeg tænker, at det ærede Medlem hermed har ment, at han vilde have Svangerskabskommissionen til snarest at afslutte sit Arbejde. Der findes jo et Underudvalg i denne Kommission, hvor netop disse Spørgsmaal bliver drøftet, forhaabentlig da, og jeg har tidligere fra denne Talerstol sagt, at jeg — i Modsætning til hvad det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit ønskede — havde den største Interesse i, at denne Kommission snarest muligt blev færdig, saaledes at vi kunde drøfte disse Problemer. Jeg har Haab om, hvis Rigsadvokatens Bedring vedvarer, at

dette vil ske allerede i indeværende Foraar, og hvis der bliver Tid til det, haaber jeg ogsaa, at Forslag i denne Henseende kan fremkomme til næste Rigsdagssamling, hvis det er mig, der til den Tid er Justitsminister.

Ogsaa den ærede kommunistiske Ordfører talte meget venligt om de foreliggende Lovforslag, medens han fremsatte nogle urigtige Bemærkninger om Forhold, der laa udenfor. Han sagde saaledes, at der ingen Fremskridt var sket i 1907, rettere sagt i 1908. Jo, der skete i Forhold til den tidligere Lovgivning, af 1888 og 1902, et betydeligt Fremskridt for de uden for Ægteskab fødte Børns Retsstilling i Loven af 27. Maj 1908, men kun paa økonomiske Omraader; og det var, som den ærede Ordfører Hr. Fr. Dalgaard rigtigt fremhævede, netop tilsigtet hurtigst muligt at gennemføre disse Fremskridt, fordi man kunde se, at Forhandlingerne her paa Rigsdagen vilde trække ud, hvis man skulde naa til Enighed om Spørgsmaalene om Navnet, om Arveretten o. s. v.; derfor skyndte man sig at gennemføre en Lov, der betød betydelige økonomiske Fremskridt.

Den ærede kommunistiske Ordfører fremhævede, at Moralister af begge Køn og ældre Alder altid har talt stærkt mod Ungdommens Udskejelser. Ja, det har de jo, og det har der jo ogsaa altid været Grund til. Og de havde altid, sagde det ærede Medlem, støttet Ægteskabet, som ikke længere efter hans Mening var en Samfundets Grundpille. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Ægteskabet i mindre og mindre Grad er Samfundets Grundpille; men hvis det er hans Mening med disse Udtalelser at anse Ægteskabet i og for sig som uegnet til at være Grundpiller i Samfundet, hvis det overhovedet er hans Mening at rette noget Angreb paa Ægteskabet som Institution, saa er jeg ganske uenig med ham. Det er jo de økonomiske Forhold — som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa — i det nuværende Samfund, det er den økonomiske Udvikling, der har fundet Sted, som efterhaanden har undergravet Ægteskabet, og det er der ingen Grund til at haane dette sidste for. I saa Henseende bilder jeg mig ind at have en trofast Forbundsfælle i mit Syn i en Mand, der ikke er ukendt for det ærede Medlem, nemlig Hr. Lenin. I øvrigt takker jeg den ærede Ordfører for hans efter min Opfattelse meget forstaaende Stilling til Forslaget om de solidarisk forpligtedes Forhold.

Endelig mødte som Rosinen i Pølse-